

Arrest

nr. 210 746 van 10 oktober 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaten D. VANDENBROUCKE en H.
BOURRY
Steenakker 28
8940 WERVIK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 17 juli 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 juni 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 augustus 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 september 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaten D. VANDENBROUCKE en H. BOURRY en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 20 juni 2016 België is binnengekomen, diende op 6 juli 2016 een verzoek om internationale bescherming in. Verzoekers vingerafdrukken werden genomen op 20 mei 2016 in Hongarije en op 29 mei 2016 in Oostenrijk.

1.2. Op 25 juni 2018 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 26 juni 2018 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

U had op 15 februari 2018 van 14.09 uur tot 17.15 uur een persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS). U werd bijgestaan door een tolk die het Pashtou machtig is. Uw advocaat meester Vandenbroucke was aanwezig tijdens de volledige duur van het onderhoud.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en Pashayi van origine te zijn. U bent geboren op 16 hamal 1375 volgens de Afghaanse kalender (4 april 1996 volgens de Gregoriaanse kalender), in Bakshabad, in het district Pul-e-Alam van de provincie Logar. U woonde steeds in uw dorp. U volgde tien à elf jaar lessen tot ongeveer tweeëneenhalf jaar voor uw vertrek uit Afghanistan. Uw vader overleed toen u twaalf à dertien jaar oud was.

U wilde graag via studie voorbereid worden op de overheidsexamens, maar nadat uw lessen gestopt ware, vroeg uw oom langs vaderszijde, die banden had met de taliban, u om mee naar de madrassa in het district Azra te gaan. De rest van uw familie, net als de mensen van het dorp, waren aanvankelijk tegen dit voorstel, maar uw oom beweerde dat u in de madrassa uw voorbereidende studies zou kunnen vervullen. Hij verplichtte u. U kreeg in Azra religieus onderricht alsook wapentraining. U beseftte dat de situatie in Azra niet goed was en u veinsde ziekte zodat u enkele dagen weg kon van de madrassa. U kreeg ziekteverlof en besloot terug te keren naar uw dorp. In uw dorp zocht uw oom u opnieuw op. Hij zag dat u gezond en wel was en nam u opnieuw mee naar Azra. Daar moest u wederom deelnemen aan de trainingen tot u kon wegvlugten naar Pul-e-Alam. U dook onder bij uw ooms van moederszijde in het naburige district Barakibarak. Na enkele nachten besloot u Afghanistan te verlaten, twee tot tweeëneenhalf maand nadat uw problemen waren begonnen. U verliet uw land in hamal 1395 (maart-april 2016) en was tweeëneenhalf tot drie maanden onderweg naar België. Op 20 juni 2016 arriveerde u in België en op 6 juli 2016 deed u een verzoek tot internationale bescherming. Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u te worden gedood door de taliban.

Ter staving van uw verzoek legt u een taskara en twee briefomslagen neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u tijdens uw persoonlijk onderhoud herhaaldelijk en uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (notities persoonlijk onderhoud CGVS p.2,18 d.d. 15 februari 2018), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er kon worden vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde herkomst uit Pul-e-Alam, de jaren voor uw vertrek uit Afghanistan.

Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u weliswaar enige kennis heeft over uw regio van origine, maar dat u allerminst aannemelijk weet te maken dat u er ook daadwerkelijk verbleef tot hamal 1395, maart-april 2016 (CGVS, p. 3). Nochtans is het uiterst belangrijk dat u duidelijkheid schept over uw meest recente woonplaatsen in Afghanistan.

Vooreerst moet worden opgemerkt dat uw kennis over de landbouwactiviteiten in uw regio beperkt is. Gezien uw beweerde afkomst uit Bakshabad, een dorp op de grens van Pul-e-Alam met Barakibarak, mag dan ook op zijn minst enige basiskennis verwacht worden van u. Zo is het opvallend dat u weliswaar de maanden zaai- en oogsttijden van de gewassen die op uw gronden door de boeren werden gecultiveerd correct kunt weergeven (CGVS p.17), maar er vreemd genoeg niet in slaagt enige achtergrondinformatie te geven bij enkele van deze gewassen. U verklaart dat uw gezin negen jerip landbougrond had en uw oom van moederszijde 27 jerib (i.e. 54.000 m²) in zijn bezit had die werd verpacht aan andere boeren en waar vooral en veel tarwe op werd verbouwd (CGVS, p. 4-5). U voegt toe dat uzelf en uw familie voedsel en inkomen van deze tarweoogsten genereerden. Bij een goede oogst kregen jullie 27 mann tarwe per jerib, bij een minder goede oogst 25 mann (175-189 kilogram per 2.000 m²). Het is dan ook weinig aannemelijk dat u amper informatie kunt geven over de problemen die kunnen optreden bij het groeiproces van tarwe. Gevraagd welke problemen een invloed kunnen hadden op de oogst van de tarwe beperkt u zich tot de vogels, die in de lente de zaadjes konden oppikken (CGVS p.17). U voegt heel vaag toe dat het ook aan de natuur kon liggen dat de oogst minder was, zonder te specificeren hoe. Nogmaals gevraagd welke problemen er optraden die een verschil in de oogst gaven voor de tarwe zegt u ontwijkend dat zoiets het werk was van de pachter zelf (CGVS p.17). Het is opvallend dat u andere factoren zoals sprinkhanen, pantserwantsen of droogte niet opnoemt. Deze kunnen de oogst van tarwe evenwel ernstig beïnvloeden en komen voor in uw regio van herkomst. U leefde in een landbouwgemeenschap en het gezinsinkomen was ook deels afhankelijk van de landbouw. Dat u er desondanks niet in slaagt om enige duidelijkheid te verschaffen over welke factoren de oogsten van de tarwe zouden beïnvloeden, doet ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid dat u werkelijk in deze streek verbleef voor u naar België kwam. Dat u in tegenstelling tot deze essentiële achtergrondinformatie, wel de oogst- en zaaitijden zo goed kent, doet vermoeden dat u bepaalde kennis heeft ingestudeerd.

Vervolgens moet worden opgemerkt dat uw kennis over de gebeurtenissen in uw provincie de jaren voor uw vertrek uit Logar uiterst beperkt en oppervlakkig is.

In eerste instantie dient te worden aangegeven dat u tien tot elf jaar studeerde en dus met tal van andere jongeren en leerkrachten in aanraking kwam (CGVS p.3). Ook na de lessen had u een sociaal leven. U verklaart immers na uw lessen in de voormiddag spelletjes te hebben gespeeld in de namiddag (CGVS p.5). Daarnaast woonde u samen onder één dak met uw moeder, uw jongere broer, uw grootvader, uw oom van vaderszijde en zijn vrouw (CGVS p.5). In een orale cultuur als die in Afghanistan mag aangenomen worden dat de incidenten met een grote matschappelijke impact u dan ook ter ore moeten zijn gekomen. Bovendien beschikt u ook over een radio thuis om bijvoorbeeld naar cricketmatchen te luisteren (CGVS p.5), maar van waaruit u eveneens op de hoogte moet zijn gebracht van het nationale en regionale nieuws. Het is dan ook weinig aannemelijk dat u niet of uiterst oppervlakkig op de hoogte bent van verschillende incidenten die uw regio van herkomst de jaren voor uw vertrek ontsierden.

Zo is het opmerkelijk dat u er geen idee van heeft dat de taliban scholen sloten of aanvielen in uw regio van herkomst (CGVS p.12).

Nochtans bleven in 2015 nog minstens zestien meisjesscholen in Barakibarak en één in de provinciehoofdplaats Pul-e-Alam gedwongen dicht door toedoen van de taliban en dit voor vijf maanden. Door de sluiting werden in uw provincie meer dan 3000 (vrouwelijke) studenten weerhouden onderwijs te volgen gedurende vijf maanden. Dat de gedwongen sluiting van en aanvallen op scholen in uw regio geen onderwerp van gesprek waren valt niet voor te stellen. Het tegendeel blijkt waar te zijn, er werd namelijk een oplossing gevonden door het mediëren van de stamoudsten, religieuze geleerden en de overheid. In hetzelfde jaar werd er in uw district zelfs een school in brand gestoken (CGVS p.16). Vreemd dat dit u zou zijn ontgaan of niet ter ore zou zijn gekomen. Eveneens in 2015 werd een lagere school in het district Barakibarak aangevallen door een droneaanval, toen met een aanval opzette tegen de opstandelingen. Twee studenten werden gedood en er vielen vier gewonden, waaronder een leerkracht. U geeft aan niet te weten of dit ooit gebeurd is (CGVS, p. 13). De idee dat u als student deze incidenten niet ter ore zijn gekomen is niet aannemelijk. Gezien de maatschappelijke impact van zulke gebeurtenissen mag worden verwacht dat dit leeft onder alle al dan niet schoolgaande jeugd in Logar. De vaststelling dat u geen kennis heeft van belangrijke incidenten betreffende de scholen in uw regio ondermijnt uw voorgehouden verblijf te Pul-e-Alam verder.

Hiertegenover geeft u aan wel te hebben gehoord van een explosie in een school in Mohammad Agha (CGVS p.12). Het CGVS beschikt inderdaad over informatie dat in uw naburige district Mohammad Agha in 2009 bij een grote aanslag vijftien studenten omkwamen (zie administratief dossier). Of u het over hetzelfde incident heeft is niet uitgesloten noch bevestigd, maar het mag duidelijk zijn dat het vreemd is dat u wel over dit incident kennis heeft en niet over de incidenten betreffende de scholen veel dichterbij u en uw leefwereld en veel recenter voor uw vertrek uit uw geboorteregio. Immers, Mohammad Agha is veel verder gelegen van uw woonplaats dan de scholen in het districtscenter van Pul-e-Alam en in het district Barakibarak. U bezit deze kennis doordat mensen in het dorp het zeiden, aldus uw verklaringen (CGVS p.12). Dit toont aan dat incidenten op scholen wel degelijk leefden onder de mensen. Het mag dan ook verbazen dat u over incidenten betreffende de scholen die veel dichterbij uw huis en die recentelijk voor uw vertrek uit Afghanistan plaatsvonden geen informatie kan aanbrengen. Zoals op de kaart duidelijk zichtbaar is ligt uw dorp Bakshabad namelijk op een van de directe toegangswegen van Pul-e-Alam naar Barakibarak, bijna op de grens van Barakibarak. Verwacht mag worden dat belangrijke gebeurtenissen en grote incidenten in dit district ook de inwoners van naburige dorpen in de districtshoofdplaats ter ore zou zijn gekomen.

Vervolgens blijkt uw kennis over het verzet van burgers tegen de taliban in uw regio een heikel punt. U heeft geen weet van een opstand tegen de taliban in Barakibarak (CGVS p.8). Dit is vreemd aangezien er niet lang voor uw vertrek een gewapende opstand tegen de taliban plaatsvond in de regio van Cheltan, een regio die u nochtans bekend is (CGVS p.12). De leider van deze opstand is u eveneens onbekend, gezien de naam van Haji Khalil u niets zegt (CGVS p.11). Haji Khalil was een populaire leider die ongeveer een jaar lang met zijn militie van 50 mannen de taliban bevocht en verdreef uit maar liefst twintig dorpen. Zo een opvallende en niet alledaagse gebeurtenis, waarbij burgers de wapens tegen de taliban opnemen en hen daadwerkelijk succesvol verdrijven uit heelder gebieden, moet u toch ter ore zijn gekomen. U geeft aan wel weet te hebben van een opstand tegen de taliban in de provinciehoofdplaats onder leiding van Farhad Akbari (CGVS p.8). U kan vreemd genoeg niet zeggen wat voor die opstand zorgde of waarom die mensen dan ontevreden waren over de taliban (CGVS p.8). Gelijkaardig kan u niet bepalen wat het resultaat was van die opstand (CGVS p.8). U geeft dus enerzijds aan op de hoogte te zijn van een incident, maar anderzijds ontbreekt u de informatie over de context van het incident. Dit is zeer opmerkelijk en doet vermoeden dat u bepaalde informatie heeft ingestudeerd. U geeft nochtans aan dat mensen in het dorp over deze opstand hebben gepraat, dan mag er toch verwacht worden dat u meer achtergrondinformatie over die opstand zou hebben. Als student begaf u zich buitenshuis en had u contacten met anderen. In een orale cultuur zoals de uwe in Afghanistan zouden zulke opvallende ontwikkelingen u toch ter sprake zijn gekomen. Zoals eerder aangehaald woonde u bovendien vlak bij het naburige district Barakibarak waar deze niet alledaagse gebeurtenissen plaats hadden.

Inzake de veiligheidssituatie moet tot slot worden opgemerkt dat u vreemd genoeg in het duister tast over de bruggen die in uw regio door de taliban werden vernield. In tegenstelling tot de objectieve informatie stelt u immers dat de taliban zo iets niet deden (CGVS p.11). Nochtans vernielde de taliban tal van bruggen op de hoofdweg tussen Kabul en Gardez en dit in één maand tijd. Alleen al in augustus 2013 werden er tien bruggen op die belangrijke weg vernield door de taliban. Hiermee was de taliban echter niet aan zijn proefstuk toe want in het verleden maakten ze zich al eerder schuldig aan het vernielen van bruggen op de hoofdweg in onder andere Mohammad Aghadistrict, een district u wel bekend (CGVS p.12).

Wanneer u echter wordt geconfronteerd met die informatie, zegt u dat het niet dicht bij u gebeurde (CGVS p.11). Dat u aanvankelijk ontkent dat de taliban bruggen vernielde en later verklaart er niets van te weten omdat het niet nabij uw woonplaats gebeurde, is niet ernstig (CGVS p.11). U woonde immers nabij de hoofdweg die Gardez met Kabul verbindt en nabij de districtsweg die vanuit Barakibarak naar Puli Alam leidt. Op die manier moet u er toch beter over geïnformeerd zijn. Het vernielen en onbruikbaar maken van bruggen zijn namelijk zeer belangrijke gebeurtenissen met een grote impact op de lokale bewoners en vooral handelaars van uw district en provincie. Een brug die is vernield zal daarenboven niet van de ene op de andere dag kunnen worden hersteld waardoor mensen andere wegen moeten vinden om tot hun bestemming te geraken. Wetende wat de sociale en economische impact van zulke vernielingen zijn en het gegeven dat de herstellingen niet eerstdaags kunnen worden gefinaliseerd, toont aan dat zulke incidenten en situaties leven onder de burgers. In dit licht zou men verwachten dat u op z'n minst weet heeft van voornoemde vernielingen van bruggen. Zo uw verklaring dat de bruggen niet dichtbij uw dorp lagen al kan worden gevolgd, biedt ze evenwel geen gegronde reden waarom u niet over informatie beschikt omtrent de vernielingen van deze bruggen.

Naast uw gebrekkige kennis over toch wel ingrijpende gebeurtenissen en incidenten in uw regio van herkomst, de laatste jaren voor uw vertrek, moet de aandacht gevestigd worden op de vaststelling dat u ook bepaalde prominente figuren uit uw regio niet kent. Iemand van de overheid genaamd Mohammad Qassem is u net als Sabir Khan onbekend (CGVS p.9). Beide heerschappen zorgden nochtans voor de veiligheid in Barakibarak voor uw vertrek. Majoor Mohammad Qassem was het hoofd van de Afghan National Police en hielp Haji Khalil in zijn campagne om de taliban in Barakibarak te bevechten. Daarenboven was Qassem opgegroeid in Barakibarak en was ingebed in de lokale gemeenschap. Zijn zoons werkten ook met hem samen in het district. Sabir Khan was de meest vertrouwde ondergeschikte van Qassem en alom gerespecteerd. Opvallend genoeg werd Mohammad Qassem een jaar voor uw vertrek gearresteerd wegens vermeende banden met de opstandelingen die even daarvoor het provinciale politiehooftkwartier hadden aangevallen in Pul-e-Alam met tientallen doden onder de politieagenten als gevolg. Samen met enkele andere agenten en overheidsmedewerkers werd Mohammad Qassem ondervraagd omdat hij naar verluidt meegewerkt had met de opstandelingen om hun aanval te doen slagen. Het verwondert dat u ook in die context nooit over deze man zou hebben gehoord.

Het vermoeden dat u bepaalde informatie hebt ingestudeerd wordt nogmaals versterkt door de vaststellingen omtrent uw kennis over de moord op Sabz Ali. U wekt de indruk over informatie te beschikken over deze bekende figuur uit uw regio, maar in werkelijkheid spreidt u foutieve kennis tentoon. U weet correct dat Sabz Ali lid was van de Arbaki's (ALP) en werd gedood ongeveer twee jaar voor uw vertrek uit Afghanistan naar Europa (CGVS p.10). Wanneer u herhaaldelijk gevraagd wordt door wie hij specifiek werd gedood antwoordt u heel algemeen dat het de taliban was aangezien zij de vijanden van de Arbaki's zijn (CGVS p.10). Wanneer u duidelijk gemaakt werd dat Sabz Ali werd omgebracht door iemand speciaal die dicht bij hem stond, geeft u aan niet te weten wie hem vermoordde (CGVS p.10). Sabz Ali werd echter door zijn eigen neef gedood die lid was van de ALP in wat wordt beschreven als een 'insider attack'. Hoewel kan worden aangenomen dat de neef wellicht in opdracht van de taliban handelde, mag toch worden aangenomen dat de moord op een bekende ALP'er door een eigen familielid niet zo alledaags is en daar dus over wordt gepraat, in het district zelf. Vreemd is ook dat u denkt dat er bij de aanslag twee of drie andere vrienden van Sabz Ali omkwamen (CGVS p.10). Of het Arbaki's waren daarover bent u niet zeker (CGVS p.10). Nochtans vielen in deze aanval minstens zeven politieagenten en drie burgers. Tot slot kan er niet voorbij worden gegaan aan uw laatste opmerkelijke verklaring over de persoon van Sabz Ali. U geeft aan nooit te hebben gehoord van Sabz Ali alvorens hij werd gedood (CGVS p.10). Nochtans was hij reeds zeven jaar lang het hoofd van de lokale politie voor heel de provincie Logar en was hij ongetwijfeld een bekend figuur in uw district Pul-e-Alam. Het is onvoorstelbaar dat u niet eerder zou hebben gehoord van deze persoon met zo een lange dienst als leider van de Arbaki's die actief tegen de taliban in uw regio streed. Het mag onderhand duidelijk zijn dat u essentiële informatie uit uw regio van herkomst ontbreekt en dit probeert goed te maken door losse verklaringen te doen zonder de werkelijke omstandigheden van de gebeurtenissen te kennen.

Uw oppervlakkige en ontbrekende kennis over belangrijke gebeurtenissen, personen en landbouw in uw eigen district kunnen het CGVS niet overtuigen van uw recente verblijf in Pul-e-Alam tot voor uw komst naar België.

Er kan geen sprake zijn van verschoningsgronden op basis van uw jeugdige leeftijd aangezien u zelf aangeeft kennis te hebben van bepaalde incidenten.

Het is dan ook erg opvallend hoe u op die manier zulke hiaten en fouten in uw kennis over deze incidenten tentoonspreidt. Uw oppervlakkige kennis van uw eigen regio doet vermoeden dat u bepaalde kennis heeft ingestudeerd.

U kreeg tijdens uw onderhoud op het CGVS (d.d. 15 februari 2018) de mogelijkheid om zelf informatie aan te brengen om uw verklaarde afkomst en verblijf aannemelijk te maken. U bleek daar niet toe in staat. U bracht geen enkel nieuw element aan om uw beweringen aan te tonen (CGVS p.18). U zou als inwoner van Pul-e-Alam die er heel zijn leven doorbracht tot aan zijn vertrek uit Afghanistan en die vaak in contact met anderen (zie supra en CGVS p.5,7), meer kennis over uw herkomstregio moeten kunnen aantonen. De vaststelling dat u dit niet kan haalt het geloof in uw verklaarde recente verblijf onderuit.

Ondanks de pogingen van uw advocaat kan geenszins rekening worden gehouden met uw voorgehouden beperkte leefwereld en het gebrek aan informatie over bepaalde incidenten en personen uit uw regio als gevolg daarvan (CGVS p.19). U was op het moment van uw vertrek immers een jongeman van ongeveer twintig jaar die tien tot elf jaar studeerde en die met andere jongeren en leraars in contact kwam (zie supra en CGVS p.3,5,7). Daarnaast stelt het CGVS vast dat u nog over andere informatiebronnen beschikte aangezien u samenwoonde met uw moeder, uw jongere broer, uw grootvader, uw oom van vaderszijde en zijn vrouw (CGVS p.5).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk tot recent voor uw komst verbleven te hebben in het dorp Bakshabad in het district Pul-e-Alam gelegen in de provincie Logar. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde recent verblijf in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan uw verklaring dat u voor uw komst naar België in Pul-e-Alam heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS d.d. 15 februari 2018 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf en reisdocumenten. U werd in de loop van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw recentelijke verblijf te Pul-e-Alam voor uw vertrek uit Afghanistan.

U werd er vervolgens op gewezen dat het voor de beoordeling van uw verzoek van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen (CGVS p.18). Echter, u heeft er voor gekozen vast te houden aan uw initiële verklaringen en u herhaalde afkomstig te zijn van Pul-e-Alam (CGVS p.18).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

Het door u voorgelegde document kan bovenstaande argumentatie niet weerleggen. De taskara vormt louter een bewijs van identiteit en kan uw recent verblijf in Pul-e-Alam tot net voor uw vertrek uit Afghanistan niet aantonen. Dergelijke documenten hebben enkel een ondersteunende functie van geloofwaardige verklaringen. Op zichzelf vermogen deze documenten niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardige verblijfssituatie te herstellen. Daarenboven blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie aan het administratieve dossier is toegevoegd) dat veel valse en vervalste Afgaanse documenten door de hoge graad aan corruptie in uw land van herkomst tegen betaling te verkrijgen zijn. Hierdoor hebben Afgaanse documenten slechts een zeer beperkte bewijswaarde bij het vaststellen van de geloofwaardigheid van de herkomst van een Afgaanse verzoeker. De omslagen bewijzen enkel dat u documenten werden verstuurd vanuit Afghanistan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen:

- de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;
- het zorgvuldigheidsbeginsel;
- de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker voert aan dat hij wenst gehoord te worden door de Raad om de onduidelijkheden in zijn verklaringen tijdens zijn vorige gehoren in het kader van zijn procedure tot het bekomen van internationale bescherming recht te zetten. Hij meent dat hem het voordeel van de twijfel dient toegekend te worden, gezien uit het administratief dossier blijkt dat hij steeds eenduidige en coherente verklaringen heeft afgelegd.

Verzoeker klaagt aan dat onvoldoende rekening werd gehouden met zijn leeftijd en lage scholingsgraad, terwijl de Raad reeds oordeelde dat rekening moet worden gehouden met *“zijn persoonlijkheid, o.m. zijn intellectuele vermogens, de leeftijd en psychologische stoornissen”*. Hij meent dat *“er in casu niet vertrokken werd vanuit een “free narrative” interview, waaronder begrepen wordt het beginnen met open vragen om naderhand over te gaan tot precieze en gesloten vragen”*.

Verzoeker wijst erop dat hij *“maar een zeer beperkte toegang heeft tot alle hulpbronnen, voornamelijk tot het onderwijs”* en meent dat er in de bestreden beslissing geen appreciatieverschil gemaakt werd *“al naar gelang de persoon van het platteland of van de stad afkomstig is, zijn heel leven in Afghanistan geleefd heeft of maar voor een deel, of om het even welke andere specificiteit”*.

Verzoeker volhardt verder dat hij steeds de waarheid heeft verteld. Onder verwijzing naar een arrest van de Raad stelt hij dat het verzwijgen van een deel van het relaas, zelfs bedrieglijke verklaringen op zich niet volstaan om iemand de vluchtelingenstatus te weigeren. Tevens verwijst verzoeker naar twee paragrafen uit de proceduregids van UNHCR. Hij stelt dat hij *“alles heeft verteld wat hij wist. Meer kan hij niet vertellen”* en meent dat eventuele kleine tegenstrijdigheden de kern van zijn relaas niet raken en aldus niet zullen volstaan om zijn relaas ongeloofwaardig te achten.

Verzoeker wijst er verder op dat hij weldegelijk kennis had over de landbouwactiviteiten in zijn regio. Hij benadrukt dat hij zelf geen landbouwactiviteiten uitoefende, enkel zijn ouders, en dat er heel wat grond verpacht werd, zodat het feit dat hij niet over alles op de hoogte is hem niet te kwade kan worden geduid. Verzoeker ontkent verder dat hij bepaalde informatie zou ingestudeerd hebben en voert aan dat hij in dat geval probleemloos zou kunnen antwoorden op de vragen. Verzoeker betwist verder de vaststelling in de bestreden beslissing dat hij onvoldoende kennis bezit over recente gebeurtenissen in zijn regio. Hij wijst er enerzijds op dat hij wel degelijk bepaalde informatie bezat, en anderzijds dat zijn regio geteisterd wordt door incidenten, waardoor het *“onmogelijk [is] om hier nog het bos door de bomen te zien”*.

Verzoeker wijst op artikel 17 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Hij wijst erop dat de redenen voor zijn verzoek om internationale bescherming niet ten gronde werden onderzocht en de bestreden beslissing niet aangeeft waarom verzoeker middels zijn verklaringen niet aannemelijk maakt dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft.

Bovendien is verzoeker van oordeel dat de commissaris-generaal te weinig rekening houdt met het feit dat verzoeker, als Afghaan, over een meer cyclische tijdsbeleving beschikt, hetgeen een heel ander tijdsbesef betreft dan het lineaire tijdsbesef in de Westerse samenleving. Verzoeker erkent bovendien dat hij zijn geboortedatum niet weet, doch meent dat dit hem niet ten kwade kan worden geduid aangezien de meerderheid van de Afghanen zijn geboortedatum niet kent.

Verzoeker meent verder dat geen rekening werd gehouden met *“het feit dat de zaken waarover verzoeker ondervraagd werd reeds dateren van meerdere jaren terug.”* Hij citeert uit een analyse op de website van BCHV aangaande de invloed van trauma op het geheugen en meent dat het geenszins wetenschappelijk onderbouwd is dat bepaalde gebeurtenissen in het geheugen gegrift zouden moeten zijn.

Verzoeker meent verder dat het niet aan hem kan worden verweten dat hij de inhoud van de door hem neergelegde documenten niet kende, gelet op zijn profiel van een ongeschoolde plattelandsjongen, wiens intellectuele capaciteiten tijdens het persoonlijk onderhoud beperkt bleken. Hij voert verder aan dat deze documenten *“niet op een correcte manier op haar authenticiteit gecontroleerd [werden]”*. Hij citeert dienaangaande uit het arrest van het EHRM *“M.A. uit Iran tegen Zwitserland, van 18 nov 2014, zaak nr 52589/13”*.

Hij stelt verder, onder verwijzing naar rechtspraak van de Raad, dat het verzwijgen van een deel van het relaas op zich niet volstaat om iemand de vluchtelingenstatus te weigeren. Hij voert een schending aan van artikel 1, A, (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet en vraagt om rekening te houden met zijn profiel. Hij meent dat *“[z]eker voor wat betreft Afghanistan hangt datgene wat beschouwd kan worden als elementaire kennis sterk af van de maatschappelijke positie van de betrokkene. Zijn/haar toegang tot informatie hangt immers af van zijn/haar plaats op de sociale ladder en in het bijzonder van zijn/haar geslacht.”*

In casu heeft verzoeker het profiel van een ongeschoolde Afghaanse plattelands jongeling die voornamelijk bij zijn dorp bleef om zich over het huishouden en het landwerk te ontfemen. Het gewicht dat aan het onvermogen om te antwoorden op militair-politieke vragen gehecht kan worden is bijgevolg quasi nihil. Vragen over het dagelijkse leven, elementaire geografie zoals namen van scholen en ziekenhuizen in de buurt, prominenten en veiligheidssituatie, wegen des te meer door. Zowel de vraagstelling, als de interpretatie van de antwoorden op de kennisvragen zouden derhalve moeten aangepast zijn aan het profiel van de verzoeker. (RVV Arrest nr. 13.157 van 26 juni 2008)".

Verder meent verzoeker dat niet kan worden ontkend dat hij een risicoprofiel heeft. Hij stelt dat hij dreigt gedwongen gerekruteerd te worden en citeert uit informatie hierover. Hij citeert tevens uit een beleidsnota van het CGVS waaruit blijkt dat *"mannen die gedwongen rekrutering vrezen"* een risicoprofiel betreft. Hij meent aldus dat hem minstens het voordeel van de twijfel dient te worden toegekend, gezien hij coherente verklaringen aflegt die niet in tegenstelling zijn met gekende feiten. Volgens hem zijn er genoeg elementen die wijzen op de gegrondheid van de vrees.

In ondergeschikte orde meent verzoeker aanspraak te kunnen maken op de subsidiaire beschermingsstatus. Hij wijst erop dat de gehele provincie Loghar als zeer gevaarlijk dient te worden beschouwd. Hij citeert dienaangaande naar informatie van EASO van november 2016 over de veiligheidssituatie in Afghanistan. Hij wijst erop dat er geen twijfels bestaan over zijn woonplaats en de datum van zijn vertrek uit Afghanistan. Verzoeker verwijst naar rechtspraak van het Hof van Cassatie en meent dat niet ontkend kan worden dat hij weldegelijk informatie heeft aangereikt met betrekking tot zijn afkomst. Hij betwist de vaststelling in de bestreden beslissing dat zijn kennis ingestudeerd zou zijn en verwijst tevens naar zijn profiel als herder. Verder meent verzoeker dat een intern vestigingsalternatief quasi onmogelijk is, *"gelet op het feit dat de traditionele en uitgebreide familie alsook de gemeenschapsbanden van clan en stam er de belangrijkste beschermingsmechanismen vormen voor het individu"*. De commissaris-generaal toont bovendien niet aan dat de voorwaarden voor een intern vestigingsalternatief zoals blijkt uit rechtspraak van het EHRM vervuld zijn.

Tot slot meent verzoeker dat hij ingeval van terugkeer naar Afghanistan het slachtoffer zal worden van een onmenselijke of vernederende behandeling in strijd met artikel 3 van het EVRM en wijst tevens op de *"psychologische ontredde"* die een terugkeer zou teweeg brengen bij hem.

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet). Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. De bestreden beslissing motiveert terecht dat verzoeker de aangehaalde vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt. De Raad stelt immers vast dat verzoeker met zijn betoog in het verzoekschrift de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt. Hij ontkent slechts de vaststellingen dat er belangrijke indicaties zijn om te twifelen aan zijn identiteit en regio van herkomst, minimaliseert de bevindingen van de commissaris-generaal en volhardt in zijn verklaringen en dat hij wel een toerekende kennis bezit over zijn regio van herkomst, gelet op zijn laaggeschoold profiel. Na lezing van het administratief dossier wordt de commissaris-generaal echter bijgetreden dat verzoekers kennis over (i) landbouwactiviteiten in zijn regio, (ii) incidenten waarbij scholen in zijn regio worden aangevallen en gesloten door de taliban, (iii) het verzet van burgers tegen de taliban, (iv) bruggen die door de taliban werden vernield en (v) prominente figuren uit zijn regio van herkomst enerzijds lacunair is en anderzijds ingestudeerd overkomt. De Raad is aldus van mening dat deze vaststellingen verzoekers verklaringen over zijn vermeende regio van herkomst ernstig ondermijnen.

Dat *"er in casu niet vertrokken werd vanuit een "free narrative" interview, waaronder begrepen wordt het beginnen met open vragen om naderhand over te gaan tot precieze en gesloten vragen"*, zoals wordt gesteld in het verzoekschrift, strookt niet met de notities van het persoonlijk onderhoud, waaruit blijkt dat verzoeker ruim de mogelijkheid werd geboden zijn herkomst toe te lichten.

Er werden zowel gerichte als open vragen gesteld die verzoeker kon toelaten zijn bekendheid aan te tonen met zijn streek van herkomst en met zijn sociale en maatschappelijk omgeving.

Van verzoeker kan immers redelijkerwijze worden verwacht dat hij kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met zijn regio van herkomst. Zoals hierboven blijkt is verzoekers landbouw- en sociopolitieke kennis echter ernstig ontoereikend.

Waar verzoeker erop wijst dat hij alles verteld heeft wat hij wist en niet meer kan vertellen, merkt de Raad op dat dit klemmt met zijn stelling in het verzoekschrift dat hij verder gehoord wenst te worden door de Raad. Waar verder in het verzoekschrift wordt benadrukt dat eventuele kleine tegenstrijdigheden zijn relaas niet ongeloofwaardig maken en wordt aangeklaagd dat verzoeker niet op tegenstrijdigheden werd gewezen, zoals voorzien in artikel 17, § 2, van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, merkt de Raad op dat dit artikel werd gewijzigd bij koninklijk besluit van 27 juni 2018 tot wijziging van het Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, en thans luidt: *“Indien de ambtenaar tijdens het gehoor tegenstrijdigheden vaststelt in de verklaringen van de asielzoeker of vaststelt dat er relevante elementen ter staving van de asielaanvraag ontbreken, stelt hij de asielzoeker in de loop van het gehoor in de gelegenheid om hier uitleg over te geven.”* De Raad wijst erop dat, nog daargelaten het feit dat verzoeker in zijn verzoekschrift nalaat aan te geven met welke tegenstrijdigheden hij niet werd geconfronteerd, artikel 17, § 2, van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 niet belet om een beslissing te nemen op grond van een tegenstrijdigheid waarmee verzoeker niet werd geconfronteerd.

Verzoeker tracht de bevindingen in de bestreden beslissing omtrent zijn kennis te minimaliseren door te verwijzen naar zijn profiel van een jonge, ongeschoolde plattelandsjongen en herder. De Raad merkt echter op dat dit profiel, zoals geschetst in het verzoekschrift, klemmt met verzoekers verklaringen tijdens zijn procedure tot het bekomen van internationale bescherming. Verzoeker verklaarde immers dat hij 10 tot 11 jaar studeerde (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 3), zodat hij geenszins ernstig kan voorhouden dat hij geen toegang had tot *“hulpbronnen, voornamelijk tot het onderwijs”*. Verzoeker vermeldde bovendien nooit dat hij in Afghanistan een herder zou zijn geweest, gezien zijn verklaringen dat hij studeerde en in de namiddag spelletjes speelde (*Ibid.*, stuk 4, p. 5). Verzoeker is des te meer onderling tegenstrijdig in zijn verzoekschrift wat zijn verklaringen over zijn profiel betreft, daar hij enerzijds aangeeft dat hij *“voornamelijk bij zijn dorp bleef om zich over het huishouden en het landwerk te ontfemen”*, hoewel hij eerder had aangegeven dat hij *“geen landbouwer was, maar dat zijn ouders dit waren. Het uitoefenen van de landbouwactiviteit was zijn job niet”*. Bovendien kan, zelfs van een persoon met verzoekers profiel redelijkerwijs worden verwacht dat deze doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met zijn beweerd regio van herkomst. Verzoekers laatste verweer dat hij zelf niet aan landbouw deed, doet aldus geen afbreuk aan verzoekers beperkte landbouwkennis, temeer gelet op de motivering in de bestreden beslissing dat: *“U leefde in een landbouwgemeenschap en het gezinsinkomen was ook deels afhankelijk van de landbouw. Dat u er desondanks niet in slaagt om enige duidelijkheid te verschaffen over welke factoren de oogsten van de tarwe zouden beïnvloeden, doet ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid dat u werkelijk in deze streek verbleef voor u naar België kwam. Dat u in tegenstelling tot deze essentiële achtergrondinformatie, wel de oogst- en zaaitijden zo goed kent, doet vermoeden dat u bepaalde kennis heeft ingestudeerd.”*

Verzoeker gaf bij aanvang van de procedure overigens aan dat hij wou deelnemen aan een universitair ingangsexamen (CGVS-vragenlijst, stuk 9, p. 2).

In de bestreden beslissing werd bovendien omstandig gemotiveerd waarom van verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij op de hoogte is van recente sociopolitieke gebeurtenissen in zijn regio van herkomst: *“In eerste instantie dient te worden aangegeven dat u tien tot elf jaar studeerde en dus met tal van andere jongeren en leerkrachten in aanraking kwam (CGVS p.3). Ook na de lessen had u een sociaal leven. U verklaart immers na uw lessen in de voormiddag spelletjes te hebben gespeeld in de namiddag (CGVS p.5). Daarnaast woonde u samen onder één dak met uw moeder, uw jongere broer, uw grootvader, uw oom van vaderszijde en zijn vrouw (CGVS p.5). In een orale cultuur als die in Afghanistan mag aangenomen worden dat de incidenten met een grote matschappelijke impact u dan ook ter ore moeten zijn gekomen. Bovendien beschikt u ook over een radio thuis om bijvoorbeeld naar cricketmatches te luisteren (CGVS p.5), maar van waaruit u eveneens op de hoogte moet zijn gebracht van het nationale en regionale nieuws. Het is dan ook weinig aannemelijk dat u niet of uiterst oppervlakkig op de hoogte bent van verschillende incidenten die uw regio van herkomst de jaren voor uw vertrek ontsierden.”*

Verzoeker kan dan ook niet ernstig aanvoeren dat de commissaris-generaal geen rekening houdt met het profiel van verzoeker, *“al naar gelang de persoon van het platteland of van de stad afkomstig is, zijn heel leven in Afghanistan geleefd heeft of maar voor een deel, of om het even welke andere specificiteit”*. Gelet op het voorgaande is de Raad aldus van oordeel dat verzoekers profiel geenszins kan overtuigen als verschoningsgrond voor zijn ontoereikende kennis met betrekking tot zijn directe leefomgeving.

Verzoekers verweer dat zijn regio van herkomst *“constant geteisterd wordt door incidenten”*, dat *“verzoeker een heel ander tijdsbesef heeft dan dewelke in de Westerse wereld worden gehanteerd”* en dat *“de zaken waarover verzoeker ondervraagd werd dateren van meerdere jaren terug”*, biedt geen afdoende verschoning voor verzoekers lacunaire sociopolitieke kennis met betrekking tot incidenten in zijn regio van herkomst. De Raad merkt hierbij op dat verzoekers gebrek aan kennis niet berust op het niet herinneren of het chronologisch verkeerd weergeven van data, doch wel dat uit zijn verklaringen blijkt dat hij in het geheel niet op de hoogte is van de verschillende veiligheidsincidenten en prominente figuren in zijn regio, noch kan weergeven welke factoren een invloed kunnen hebben op de oogst. De Raad is van oordeel dat van verzoeker, die verklaarde jarenlang in Bakshabad gewoond te hebben en aldus de vele gebeurtenissen en incidenten in zijn dorp en regio van herkomst heeft meegemaakt, redelijkerwijze worden verwacht dat hij doorleefde verklaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken hieromtrent. De Raad merkt bijkomend op dat de door verzoeker geciteerde informatie over herinneringen, deze informatie zich beperkt tot herinneringen aan traumatische gebeurtenissen. Verzoeker brengt bovendien geen bewijs bij van enige trauma's in zijn hoofd.

In tegenstelling tot wat verzoeker aanvoert is de Raad van oordeel dat het feit dat verzoeker wel in staat is om louter theoretische kennis te geven - bijvoorbeeld over de oogsttijd van de gewassen - doch verder nagenoeg onbekend is met elementaire aspecten van zijn eigen onmiddellijk waarneembare, actuele en visuele leefwereld - zoals factoren die de oogst beïnvloeden -, alsook de vaststelling dat hij bepaalde incidenten kan opnoemen doch de context rond deze incidenten niet kan schetsen, slechts kan wijzen op een (gebrekkig) ingestudeerde kennis in zijn hoofd. Deze vaststelling ondergraaft de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen omtrent zijn regio van herkomst.

De door verzoeker neergelegde taskara kan bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. De Raad merkt op dat verzoeker er ten onrechte van uit gaat dat aan dit document slechts bewijswaarde kan worden ontzegd indien de valsheid of het niet-authentiek karakter ervan wordt aangetoond. De commissaris-generaal, en bijgevolg ook de Raad, kunnen evenwel ook om andere redenen dan hun (bewezen) valsheid aan de aangebrachte stukken iedere bewijswaarde weigeren, met name wanneer deze onvoldoende garanties op het vlak van authenticiteit bieden. In de bestreden beslissing werd aldus terecht opgemerkt dat uit de *“COI Focus. Afghanistan: Corruptie en documentenfraude”* van Cedoca van 21 november 2017 blijkt dat er in Afghanistan op grote schaal gefraudeerd wordt met documenten en nagenoeg alle documenten vervalst worden of via corruptie, zowel in Afghanistan als daarbuiten, kunnen worden aangekocht. Bovendien merkt de Raad op dat een document, om bewijswaarde te hebben, coherente en geloofwaardige verklaringen dient te ondersteunen. Gelet op bovenstaande vaststellingen is dit *in casu* niet het geval. In het door verzoeker geciteerde arrest *“M.A. tegen Zwitserland”* van het EHRM van 18 november 2014 wordt duidelijk een verband gelegd tussen de geloofwaardigheid van de verklaringen van M.A., de motieven van de bestreden beslissing inzake de documenten en de aard van de neergelegde documenten wat *in casu* ook is gebeurd. Gelet op de ondersteunende werking van documenten en de relatieve bewijswaarde die wordt toegekend aan documenten uit Afghanistan, vermoedt zijn taskara de geloofwaardigheid van zijn verklaringen niet te herstellen. Waar verzoeker er nog op wijst dat hem niet kan worden verweten dat hij de inhoud van zijn taskara niet kende, merkt de Raad op dat hij uitgaat van een foutieve lezing en/of interpretatie van de bestreden beslissing, nu dit geen motief betreft van de bestreden beslissing.

De motivering van de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad:

“In casu werd vastgesteld dat u weliswaar enige kennis heeft over uw regio van origine, maar dat u allerm minst aannemelijk weet te maken dat u er ook daadwerkelijk verbleef tot hamal 1395, maart-april 2016 (CGVS, p. 3). Nochtans is het uiterst belangrijk dat u duidelijkheid schept over uw meest recente woonplaatsen in Afghanistan.

Vooreerst moet worden opgemerkt dat uw kennis over de landbouwactiviteiten in uw regio beperkt is.

Gezien uw beweerde afkomst uit Bakshabad, een dorp op de grens van Pul-e-Alam met Barakibarak, mag dan ook op zijn minst enige basiskennis verwacht worden van u. Zo is het opvallend dat u weliswaar de maanden zaai- en oogsttijden van de gewassen die op uw gronden door de boeren werden gecultiveerd correct kunt weergeven (CGVS p.17), maar er vreemd genoeg niet in slaagt enige achtergrondinformatie te geven bij enkele van deze gewassen. U verklaart dat uw gezin negen jerib landbougrond had en uw oom van moederszijde 27 jerib (i.e. 54.000 m²) in zijn bezit had die werd verpacht aan andere boeren en waar vooral en veel tarwe op werd verbouwd (CGVS, p. 4-5). U voegt toe dat uzelf en uw familie voedsel en inkomen van deze tarweoogsten genereerden. Bij een goede oogst kregen jullie 27 mann tarwe per jerib, bij een minder goede oogst 25 mann (175-189 kilogram per 2.000 m²). Het is dan ook weinig aannemelijk dat u amper informatie kunt geven over de problemen die kunnen optreden bij het groeiproces van tarwe. Gevraagd welke problemen een invloed kunnen hadden op de oogst van de tarwe beperkt u zich tot de vogels, die in de lente de zaadjes konden oppikken (CGVS p.17). U voegt heel vaag toe dat het ook aan de natuur kon liggen dat de oogst minder was, zonder te specificeren hoe. Nogmaals gevraagd welke problemen er optraden die een verschil in de oogst gaven voor de tarwe zegt u ontwijkend dat zoiets het werk was van de pachter zelf (CGVS p.17). Het is opvallend dat u andere factoren zoals sprinkhanen, pantserwantsen of droogte niet opnoemt. Deze kunnen de oogst van tarwe evenwel ernstig beïnvloeden en komen voor in uw regio van herkomst. U leefde in een landbouwgemeenschap en het gezinsinkomen was ook deels afhankelijk van de landbouw. Dat u er desondanks niet in slaagt om enige duidelijkheid te verschaffen over welke factoren de oogsten van de tarwe zouden beïnvloeden, doet ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid dat u werkelijk in deze streek verbleef voor u naar België kwam. Dat u in tegenstelling tot deze essentiële achtergrondinformatie, wel de oogst- en zaaitijden zo goed kent, doet vermoeden dat u bepaalde kennis heeft ingestudeerd.

Vervolgens moet worden opgemerkt dat uw kennis over de gebeurtenissen in uw provincie de jaren voor uw vertrek uit Logar uiterst beperkt en oppervlakkig is.

In eerste instantie dient te worden aangegeven dat u tien tot elf jaar studeerde en dus met tal van andere jongeren en leerkrachten in aanraking kwam (CGVS p.3). Ook na de lessen had u een sociaal leven. U verklaart immers na uw lessen in de voormiddag spelletjes te hebben gespeeld in de namiddag (CGVS p.5). Daarnaast woonde u samen onder één dak met uw moeder, uw jongere broer, uw grootvader, uw oom van vaderszijde en zijn vrouw (CGVS p.5). In een orale cultuur als die in Afghanistan mag aangenomen worden dat de incidenten met een grote matschappelijke impact u dan ook ter ore moeten zijn gekomen. Bovendien beschikt u ook over een radio thuis om bijvoorbeeld naar cricketmatches te luisteren (CGVS p.5), maar van waaruit u eveneens op de hoogte moet zijn gebracht van het nationale en regionale nieuws. Het is dan ook weinig aannemelijk dat u niet of uiterst oppervlakkig op de hoogte bent van verschillende incidenten die uw regio van herkomst de jaren voor uw vertrek ontsierden.

Zo is het opmerkelijk dat u er geen idee van heeft dat de taliban scholen sloten of aanvielen in uw regio van herkomst (CGVS p.12). Nochtans bleven in 2015 nog minstens zestien meisjesscholen in Barakibarak en één in de provinciehoofdplaats Pul-e-Alam gedwongen dicht door toedoen van de taliban en dit voor vijf maanden. Door de sluiting werden in uw provincie meer dan 3000 (vrouwelijke) studenten weerhouden onderwijs te volgen gedurende vijf maanden. Dat de gedwongen sluiting van en aanvallen op scholen in uw regio geen onderwerp van gesprek waren valt niet voor te stellen. Het tegendeel blijkt waar te zijn, er werd namelijk een oplossing gevonden door het mediëren van de stamoudsten, religieuze geleerden en de overheid.. In hetzelfde jaar werd er in uw district zelfs een school in brand gestoken (CGVS p.16). Vreemd dat dit u zou zijn ontgaan of niet ter ore zou zijn gekomen. Eveneens in 2015 werd een lagere school in het district Barakibarak aangevallen door een droneaanval, toen met een aanval opzette tegen de opstandelingen. Twee studenten werden gedood en er vielen vier gewonden, waaronder een leerkracht. U geeft aan niet te weten of dit ooit gebeurd is (CGVS, p. 13). De idee dat u als student deze incidenten niet ter ore zijn gekomen is niet aannemelijk. Gezien de maatschappelijke impact van zulke gebeurtenissen mag worden verwacht dat dit leeft onder alle al dan niet schoolgaande jeugd in Logar. De vaststelling dat u geen kennis heeft van belangrijke incidenten betreffende de scholen in uw regio ondermijnt uw voorgehouden verblijf te Pul-e-Alam verder.

Hiertegenover geeft u aan wel te hebben gehoord van een explosie in een school in Mohammad Agha (CGVS p.12). Het CGVS beschikt inderdaad over informatie dat in uw naburige district Mohammad Agha in 2009 bij een grote aanslag vijftien studenten omkwamen (zie administratief dossier).

Of u het over hetzelfde incident heeft is niet uitgesloten noch bevestigd, maar het mag duidelijk zijn dat het vreemd is dat u wel over dit incident kennis heeft en niet over de incidenten betreffende de scholen veel dichterbij u en uw leefwereld en veel recenter voor uw vertrek uit uw geboorteregio. Immers, Mohammad Agha is veel verder gelegen van uw woonplaats dan de scholen in het districtscenter van Pul-e-Alam en in het district Barakibarak. U bezit deze kennis doordat mensen in het dorp het zeiden, aldus uw verklaringen (CGVS p.12). Dit toont aan dat incidenten op scholen wel degelijk leefden onder de mensen. Het mag dan ook verbazen dat u over incidenten betreffende de scholen die veel dichterbij uw huis en die recentelijk voor uw vertrek uit Afghanistan plaatsvonden geen informatie kan aanbrengen. Zoals op de kaart duidelijk zichtbaar is ligt uw dorp Bakshabad namelijk op een van de directe toegangswegen van Pul-e-Alam naar Barakibarak, bijna op de grens van Barakibarak. Verwacht mag worden dat belangrijke gebeurtenissen en grote incidenten in dit district ook de inwoners van naburige dorpen in de districtshoofdplaats ter ore zou zijn gekomen.

Vervolgens blijkt uw kennis over het verzet van burgers tegen de taliban in uw regio een heikel punt. U heeft geen weet van een opstand tegen de taliban in Barakibarak (CGVS p.8). Dit is vreemd aangezien er niet lang voor uw vertrek een gewapende opstand tegen de taliban plaatsvond in de regio van Cheltan, een regio die u nochtans bekend is (CGVS p.12). De leider van deze opstand is u eveneens onbekend, gezien de naam van Haji Khalil u niets zegt (CGVS p.11). Haji Khalil was een populaire leider die ongeveer een jaar lang met zijn militie van 50 mannen de taliban bevocht en verdreef uit maar liefst twintig dorpen. Zo een opvallende en niet alledaagse gebeurtenis, waarbij burgers de wapens tegen de taliban opnemen en hen daadwerkelijk succesvol verdrijven uit heelder gebieden, moet u toch ter ore zijn gekomen. U geeft aan wel weet te hebben van een opstand tegen de taliban in de provinciehoofdplaats onder leiding van Farhad Akbari (CGVS p.8). U kan vreemd genoeg niet zeggen wat voor die opstand zorgde of waarom die mensen dan ontevreden waren over de taliban (CGVS p.8). Gelijkaardig kan u niet bepalen wat het resultaat was van die opstand (CGVS p.8). U geeft dus enerzijds aan op de hoogte te zijn van een incident, maar anderzijds ontbreekt u de informatie over de context van het incident. Dit is zeer opmerkelijk en doet vermoeden dat u bepaalde informatie heeft ingestudeerd. U geeft nochtans aan dat mensen in het dorp over deze opstand hebben gepraat, dan mag er toch verwacht worden dat u meer achtergrondinformatie over die opstand zou hebben. Als student begaf u zich buitenshuis en had u contacten met anderen. In een orale cultuur zoals de uwe in Afghanistan zouden zulke opvallende ontwikkelingen u toch ter sprake zijn gekomen. Zoals eerder aangehaald woonde u bovendien vlak bij het naburige district Barakibarak waar deze niet alledaagse gebeurtenissen plaats hadden.

Inzake de veiligheidssituatie moet tot slot worden opgemerkt dat u vreemd genoeg in het duister tast over de bruggen die in uw regio door de taliban werden vernield. In tegenstelling tot de objectieve informatie stelt u immers dat de taliban zoiets niet deden (CGVS p.11). Nochtans vernielde de taliban tal van bruggen op de hoofdweg tussen Kabul en Gardez en dit in één maand tijd. Alleen al in augustus 2013 werden er tien bruggen op die belangrijke weg vernield door de taliban. Hiermee was de taliban echter niet aan zijn proefstuk toe want in het verleden maakten ze zich al eerder schuldig aan het vernielen van bruggen op de hoofdweg in onder andere Mohammad Aghadistrict, een district u wel bekend (CGVS p.12). Wanneer u echter wordt geconfronteerd met die informatie, zegt u dat het niet dichtbij u gebeurde (CGVS p.11). Dat u aanvankelijk ontkent dat de taliban bruggen vernielde en later verklaart er niets van te weten omdat het niet nabij uw woonplaats gebeurde, is niet ernstig (CGVS p.11). U woonde immers nabij de hoofdweg die Gardez met Kabul verbindt en nabij de districtsweg die vanuit Barakibarak naar Puli Alam leidt. Op die manier moet u er toch beter over geïnformeerd zijn. Het vernielen en onbruikbaar maken van bruggen zijn namelijk zeer belangrijke gebeurtenissen met een grote impact op de lokale bewoners en vooral handelaars van uw district en provincie. Een brug die is vernield zal daarenboven niet van de ene op de andere dag kunnen worden hersteld waardoor mensen andere wegen moeten vinden om tot hun bestemming te geraken. Wetende wat de sociale en economische impact van zulke vernielingen zijn en het gegeven dat de herstellingen niet eerstdaags kunnen worden gefinaliseerd, toont aan dat zulke incidenten en situaties leven onder de burgers. In dit licht zou men verwachten dat u op z'n minst weet heeft van voornoemde vernielingen van bruggen. Zo uw verklaring dat de bruggen niet dichtbij uw dorp lagen al kan worden gevolgd, biedt ze evenwel geen gegronde reden waarom u niet over informatie beschikt omtrent de vernielingen van deze bruggen.

Naast uw gebrekkige kennis over toch wel ingrijpende gebeurtenissen en incidenten in uw regio van herkomst, de laatste jaren voor uw vertrek, moet de aandacht gevestigd worden op de vaststelling dat u ook bepaalde prominente figuren uit uw regio niet kent. Iemand van de overheid genaamd Mohammad Qassem is u net als Sabir Khan onbekend (CGVS p.9). Beide heerschappen zorgden nochtans voor de veiligheid in Barakibarak voor uw vertrek.

Majoor Mohammad Qassem was het hoofd van de Afghan National Police en hielp Haji Khalil in zijn campagne om de taliban in Barakibarak te bevechten. Daarenboven was Qassem opgegroeid in Barakibarak en was ingebed in de lokale gemeenschap. Zijn zoons werkten ook met hem samen in het district. Sabir Khan was de meest vertrouwde ondergeschikte van Qassem en alom gerespecteerd. Opvallend genoeg werd Mohammad Qassem een jaar voor uw vertrek gearresteerd wegens vermeende banden met de opstandelingen die even daarvoor het provinciale politiehooftkwartier hadden aangevallen in Pul-e-Alam met tientallen doden onder de politieagenten als gevolg. Samen met enkele andere agenten en overheidsmedewerkers werd Mohammad Qassem ondervraagd omdat hij naar verluidt meegewerkt had met de opstandelingen om hun aanval te doen slagen. Het verwondert dat u ook in die context nooit over deze man zou hebben gehoord.

Het vermoeden dat u bepaalde informatie hebt ingestudeerd wordt nogmaals versterkt door de vaststellingen omtrent uw kennis over de moord op Sabz Ali. U wekt de indruk over informatie te beschikken over deze bekende figuur uit uw regio, maar in werkelijkheid spreidt u foutieve kennis tentoon. U weet correct dat Sabz Ali lid was van de Arbaki's (ALP) en werd gedood ongeveer twee jaar voor uw vertrek uit Afghanistan naar Europa (CGVS p.10). Wanneer u herhaaldelijk gevraagd wordt door wie hij specifiek werd gedood antwoordt u heel algemeen dat het de taliban was aangezien zij de vijanden van de Arbaki's zijn (CGVS p.10). Wanneer u duidelijk gemaakt werd dat Sabz Ali werd omgebracht door iemand speciaal die dicht bij hem stond, geeft u aan niet te weten wie hem vermoordde (CGVS p.10). Sabz Ali werd echter door zijn eigen neef gedood die lid was van de ALP in wat wordt beschreven als een 'insider attack'. Hoewel kan worden aangenomen dat de neef wellicht in opdracht van de taliban handelde, mag toch worden aangenomen dat de moord op een bekende ALP'er door een eigen familielid niet zo alledaags is en daar dus over wordt gepraat, in het district zelf. Vreemd is ook dat u denkt dat er bij de aanslag twee of drie andere vrienden van Sabz Ali omkwamen (CGVS p.10). Of het Arbaki's waren daarover bent u niet zeker (CGVS p.10). Nochtans vielen in deze aanval minstens zeven politieagenten en drie burgers. Tot slot kan er niet voorbij worden gegaan aan uw laatste opmerkelijke verklaring over de persoon van Sabz Ali. U geeft aan nooit te hebben gehoord van Sabz Ali alvorens hij werd gedood (CGVS p.10). Nochtans was hij reeds zeven jaar lang het hoofd van de lokale politie voor heel de provincie Logar en was hij ongetwijfeld een bekend figuur in uw district Pul-e-Alam. Het is onvoorstelbaar dat u niet eerder zou hebben gehoord van deze persoon met zo een lange dienst als leider van de Arbaki's die actief tegen de taliban in uw regio streed. Het mag onderhand duidelijk zijn dat u essentiële informatie uit uw regio van herkomst ontbreekt en dit probeert goed te maken door losse verklaringen te doen zonder de werkelijke omstandigheden van de gebeurtenissen te kennen.

Uw oppervlakkige en ontbrekende kennis over belangrijke gebeurtenissen, personen en landbouw in uw eigen district kunnen het CGVS niet overtuigen van uw recente verblijf in Pul-e-Alam tot voor uw komst naar België. Er kan geen sprake zijn van verschoningsgronden op basis van uw jeugdige leeftijd aangezien u zelf aangeeft kennis te hebben van bepaalde incidenten. Het is dan ook erg opvallend hoe u op die manier zulke hiaten en fouten in uw kennis over deze incidenten tentoonspreekt. Uw oppervlakkige kennis van uw eigen regio doet vermoeden dat u bepaalde kennis heeft ingestudeerd.

U kreeg tijdens uw onderhoud op het CGVS (d.d. 15 februari 2018) de mogelijkheid om zelf informatie aan te brengen om uw verklaarde afkomst en verblijf aannemelijk te maken. U bleek daar niet toe in staat. U bracht geen enkel nieuw element aan om uw beweringen aan te tonen (CGVS p.18). U zou als inwoner van Pul-e-Alam die er heel zijn leven doorbracht tot aan zijn vertrek uit Afghanistan en die vaak in contact met anderen (zie supra en CGVS p.5,7), meer kennis over uw herkomstregio moeten kunnen aantonen. De vaststelling dat u dit niet kan haalt het geloof in uw verklaarde recente verblijf onderuit.

Ondanks de pogingen van uw advocaat kan geenszins rekening worden gehouden met uw voorgehouden beperkte leefwereld en het gebrek aan informatie over bepaalde incidenten en personen uit uw regio als gevolg daarvan (CGVS p.19). U was op het moment van uw vertrek immers een jongeman van ongeveer twintig jaar die tien tot elf jaar studeerde en die met andere jongeren en leraars in contact kwam (zie supra en CGVS p.3,5,7). Daarnaast stelt het CGVS vast dat u nog over andere informatiebronnen beschikte aangezien u samenwoonde met uw moeder, uw jongere broer, uw grootvader, uw oom van vaderszijde en zijn vrouw (CGVS p.5)."

Waar verzoeker aanvoert dat de door hem aangehaalde vervolgingsfeiten niet ten gronde werden onderzocht, merkt de Raad op dat uit het bovenstaande blijkt dat hij niet aannemelijk heeft gemaakt afkomstig te zijn uit Bakshabad, in het district Pul-e-Alam van de provincie Loghar in de laatste jaren voor zijn vertrek naar België.

Hierdoor kan evenmin geloof gehecht worden aan de problemen die er zich zouden hebben voorgedaan. Verzoekers verweer dat het verzwijgen van een deel van het relaas op zich niet volstaat om iemand de vluchtelingenstatus te weigeren kan hieraan geen afbreuk doen, nu verzoeker, gelet op bovenstaande vaststellingen, niet aannemelijk maakt dat hij in Afghanistan concrete problemen heeft gekend. Verzoeker voert immers aan dat hij behoort tot een risicoprofiel van mannen die gedwongen rekrutering vrezen, doch hij slaagt er niet in om enige band met zijn persoon aannemelijk te maken.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot de vraag of verzoeker bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Afghaanse nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan. Het is immers in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de asielprocedure zijn ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoeker voor de komst naar België, noch over het element of verzoeker afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is, te meer daar verzoeker op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens het persoonlijk onderhoud en dus de kans heeft gekregen de nodige relevante elementen aan te brengen (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 2, 18). De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in Afghanistan geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Een loutere verwijzing naar de veiligheidssituatie in de provincie Loghar en de onmogelijkheid van een intern vestigingsalternatief in verzoekers hoofde is dan ook niet dienstig.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

2.5. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien oktober tweeduizend achttien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP